

maal om, om der ikke fra min Side kunde finde en Udtalelse Sted, som gik ud over det Tidstrum, jeg dengang nævnte, nemlig den nærværende Rigsdags Sammenkomst, saa troer jeg, at det ærede Thing vil sympathisere med mig, naar jeg siger, at jeg i Almindelighed anseer det for meget betænkeligt med Hensyn til vigtige Sager at udtale Noget, som ligger udover ven nærmeste Fremtid, og jeg troer fremdeles, at denne almindelige Sætning, som jeg oftere og ved flere Leiligheder har fastholdt, uagtet jeg har mødt Bebrejdelser derfor, uagtet jeg har været fristet til at fravige den, finder en fortrinlig Anvendelse i nærværende Sag; jeg troer, at det fra alle Sider vil blive anerkjendt, at her foreligger en Sag, hvor der vil blive lagt saa megen Vægt paa, hvad der kunde blive sagt, at man har dobbelt Oplysning til ikke at give en Erklæring, saalænge en saadan Erklæring, en saadan Beslutning ikke kan træde frem som virkelig Handling. Jeg troer, at det vil erkjendes, at det ikke kan gaae an, om en Sag af den Besskaffenhed forud at udtale personlige Anskuelser, personlige Ansættelser, saalænge man ikke veed, om den Regjering, hvoraf man er et enkelt Medlem, kan samle sig om et bestemt Forslag, og navnlig om et saadant Forslag, som kunde vente at finde Samstemning i Rigsdagen. Under saadanne Forhold troer jeg, at enhver Udtalelse vilde være i højeste Grad mislig. Det er Grunden, hvorfor jeg maa indskrænke mig til i Gæt og Alt at henholde mig til, hvad jeg paa et andet Sted har udtalt.

B. Christensen: Efter den Udtalelse vi nu have hørt af den ærede Indenrigsminister, maa jeg tillade mig specielt at henlede Thingets Opmærksomhed paa, at de ærede Forslagsstillere have motiveret deres foreslaaede Dagsorden med den udtryffelige Betragtning, at Thinget fremdeles fastholder den Forudsætning, at Regjeringen ikke misfjender Reformens paatrængende Nødvendighed eller vil unddrage sig Opgavens Løsning. Det forekommer mig, at de ærede Forslagsstilleres Forudsætning nødvendigvis maa fordrø Gæt af Lo, enten at der fra Ministerbordet siges: Vi anerkjende denne Forudsætning, eller at der fra Ministerbordet siges: Vi kunne ikke anerkjende

denne Forudsætning som rigtig. Det forekommer mig ikke, at fra Thingets Side den foreslaaede Dagsorden med Billighed eller Rimelighed eller Passelighed kan ventes antaget, naar den ene af disse Hovedforudsætninger, Hovedbetingelser for de ærede Forslagsstilleres Forslag paa denne Maade svæber i Luften eller, rettere sagt, paa denne Maade bliver til Intet, som det forekommer mig at den er bleven ved den sidste Udtalelse, vi have hørt fra den ærede Minister, en Udtalelse, som jeg forresten i mange Stykker, betragtet fra hans Side, ikke vil nægte min Anerkjendelse, men paa den anden Side en Udtalelse, der forekommer mig i sin Realitet at gjøre det dobbelt vanskeligt og betænkeligt for Thinget at gaae ind paa den foreslaaede Dagsorden.

Clausen: Ja, jeg skal tillade mig aldeles at modstige den Forklaring, den ærede Landsþingsmand har givet af Ministerens Uttringer, og den Slutning, han har uddraget deraf. Jeg kan idermindste aldeles Intet finde i disse Uttringer, som skulde endogfaa kun antyde, at Regjeringen skulde enten „misfjende Reformens paatrængende Nødvendighed“, eller „ville unddrage sig Opgavens Løsning“.

Bloch: Jeg skal ogsaa i sit Modsetning til den næstsidste ærede Taler, (B. Christensen), tillade mig den Bemærkning, at naar vi, som vi for Tiden maae, gaae ud fra, at vi have et oprigtigt konstitutionelt og dansk Ministerium, da kan Ministeriets Laushed, angaaende Opgavens Løsning, ikke mislydes. Det har ikke udtalt sig mod Sagen, men kun givet at forstaae, at det ikke kunde træde i noget bestemt Forhold til den for Diebliffet. Dette Ministeriets Forhold til Sagen synes ikke at kunne opfattes anderledes, end at Ministeriet ikke er mod den; og skjøndt jeg endnu, som tidligere yttret, havde ønsket, at Ministeriet dog vilde have udtalt sin Erkjendelse af Sagens Vigtighed og Nødvendighed, indrømmer jeg gjerne, at store Banffeligheder kunne stille sig i Veien derfor, og troer derfor, at vi maae kunne være tilfredsstillende ved den Udtalelse, der foreligger fra et saadant